

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajú szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek fő

A büntető igazságszolgáltatás.

Pécs, 1895. február 12.

A mult héten sokat foglalkozott a napisajtó Ábrányi Kornél bűnpörével s ez az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalásánál is sokat lett szellőztetve.

Az eset meg is érdemli, hogy róla komolyan elmélkedjünk, mert az ily eseteknél nemesak alkotmánybiztosítékaink egyik legföltettebb kincse, a sajtószabadság, hanem valamennyiünk személyes biztonsága is kockán forog.

Ismeretes, hogy Ábrányi Kornél, mint a „Pesti Napló“ főszerkesztője, a szerkesztőségben megjelent vizsgálóbírónak, ki egy a lapban közölt cikk kéziratát kutatta, ellenszegült, mert bizott a sajtószabadságot biztosító törvény ama rendelkezésében, hogy sajtóközleményekért a közlő csak a sajtóbíró útján vonható felelősségre.

Ezért az ellenszegülésért a budapesti kir. törvényszék Ábrányi Kornélt hatóság elleni erőszak címén nyolc hónapi börtönre ítélte, noha az ítélet indokolásában kénytelen volt elismerni azt, hogy vádlott nemes motivumból, jóhiszeműleg, a sajtószabadság vélt sérelmének megvédése-kép követte el cselekedetét.

Ha az ítélet és annak ezen indokolása közti ellentét belső okai után fűrkészünk, azokat csak büntető eljárásunk rendezetlen voltában találhatjuk fel.

Mert a modern igazságszolgáltatási elveknek megfelelően rendezett büntető eljárási törvény uralma alatt nem szabad előfordulnia annak, hogy egy ismeretlen tettes ellen érkezett feljelentésre elrendelt előnyomozás alatt házkutatást elrendelő határozat hozatala nélkül a sajtótörvény különös oltalma alatt álló szerkesztőségbe nyomulhasson a hatósági közeg, azt a külvilággal való közlekedéstől teljesen elzárhassa és összes iratait felkutatthassa.

De ha ettől el is tekintünk, még mindig fennmarad az az anomália, hogy valaki nemes motivu-

mokból eredő, jóhiszemű cselekedetért becsületlenítő büntetésben részesül.

A büntető igazságszolgáltatás jogosultságának legszilárdabb sarkköve a polgárok józan köztudatában rejlik; a büntetésnek csak akkor van erkölcsi jogosultsága, ha az oly cselekedetet sújt, melyet ez a józan köztudat csakugyan büntetendőnek tart, már pedig nemes belső rugókból eredő, jóhiszemű cselekedetet a polgárok helyes köztudata soha sem fog megvetéssel sújtani és bűnhődésre méltónak itélni.

Pedig hát az ily összeütközések a büntető törvénykönyv holt betűi és a polgárok élő köztudata közt el nem kerülhetők ott, hol nincs gondoskodva arról, hogy a szigorú alaki jog és belső, erkölcsi igazságérzet közti ellentétek kiegyenlíthetők legyenek.

Gondoskodtak is ily kiegyenlítési módról mindazok az államok, melyek igényt tartanak arra, hogy modern igazságszolgáltatásuk legyen. Mert az ily ellentétek mindig az igazságszolgáltatás rovására esnek, miután a közönség minden ily esetben nem a megbüntetett egyént fogja megvetésével sújtani, hanem a büntetést fosztja meg megbecsületlenítő hatásától, amint ezt Ábrányi esetében tényleg tapasztaljuk is, mert alig hiszszük, hogy akadna széles Magyarországon komoly ember, ki Ábrányi Kornéllal kezét fogni restelne azért, mert ebből az esetből kifolyólag börtönbüntetésre lett ítélve, amint hogy az országos nemzeti párt is kijelentette, hogy őt ezentúl is csak feddhetlen jellemű férfiúnak tartja, ki a pártnak s a nemzet képviselő testületének diszére válik.

A törvény holt betűihez kötött bíró azonban csak azt vizsgálhatja, vajjon elkövette-e valaki azt a cselekményt, melyre a törvénykönyv büntetést szab, s ha ez előtte be lesz igazolva, akkor nincs módja rá, hogy a büntetést alkalmaznia ne kellessék.

Egyetlen mód, mit Európában már szélteben, még Oroszországban is, alkalmaznak a rideg betű és az eleven élet közti kapcsolat létesítésére, az esküdtszéki intézmény, mert az esküdtszék képviseli a polgárok élő lelkiismeretét, mely csak ott

büntet, a hol a meg nem vesztegethető józan köztudat is megvetendő és büntetésre méltó cselekményt lát és nem fog börtönbe küldeni oly embert, kiről ismeri, hogy a legnemesebb motivumok vezérelték cselekedetét.

A jogállam nevére igényt tartó államok közül még csak Magyarország az, melyben a polgárok vagyona, élete, becsülete felett ítélkező bíróságok eljárása nincs törvénnyel szabályozva és hol a büntetés igazolására szolgáló polgári köztudat a büntető igazságszolgáltatásban a polgárok bevonásával nem érvényesülhet.

Az igaz, hogy az esküdtszéki intézményt hazánkban az itt alkalmazásban levő sajtóbírói eljárás, mely valóságos torzképe a modern esküdtszéki intézménynek, alaposan kompromittálta, de ez nem lehet indok arra, hogy továbbra is megmaradjunk az eddigi rendezetlen viszonyok közt, s hogy helyes szervezettel be ne hozzuk az esküdtszéki intézményt, mely másutt — még fejletlenebb viszonyok közt is — közmegegyezésre működik, ha csak azt nem akarjuk ráfogni hazai társadalmunkra, hogy romlottsága már elérte azt a határt, hol maga a társadalom áll be az igazi bűnösök pártolójává.

Avagy ennél a kérdésnél is belejátszik a korteskedő hatalmi politika, mert annyi bizonyos, hogy esküdtszéki bíróságok előtt a siker kilátásával mondva csinált politikai heccpöröket megkockáztatni alig lehetne.

*** Új államtitkárok.** A hivatalos lap vasárnapi száma közli Vörös László miniszter tanácsosnak kereskedelmi miniszteri államtitkárrá és Csörgheő Gyula miniszter tanácsosnak címzetes államtitkárrá történt kinevezését. Zsilinszky Mihály főispánnak kultuszminiszteri államtitkárrá leendő kinevezése befejezett tény. Reiszig Ede belügyi államtitkár Vas megye főispánjává nevezetik ki, helyébe Latkóczy Imre orsz. képviselő fog kineveztetni. A belügyi II. odik államtitkári állás Széll Ignác miniszter tanácsossal fog betöltetni.

*** Millénniumi sorsjáték.** A kormány felhatalmazást adott az ezredéves kiállítás igazgató-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kinek harangoznak?

„Három galamb huzza a nagy harangot,
 Most temetik a negyedik galambot . . .

Szomoruan kél fel a nap a hegyek közül, bágyadt fénysugarai bánatosan törnek meg a bus téli tájon. A madár dalától, virág illatától megfosztott szép vidék hangtalan, szomorú, s a közeli erdő szürke homálya a szokottnál feketébb színnel sötétlik . . .

A réti virágok csüggedten tartják földig meghajlitott és hóval borított fagyos fejeiket s a hosszú téli álomból ébredésre várva kérdezik egymástól: kinek harangoznak?!

Mert éppen most csendült meg a falu harangja — olyan fájón és ah — olyan szomoruan . . . Bus kongását szárnyára veszi a reggeli szél — és siet elzokogni a szomszéd erdőnek, hogy a közlő tavasznak már is halottja van, — hiszen elhervadt egy még alig bimbózó gyönyörű virága! . . .

Az a vén erdő megérti a gyászt; százados ős fejét meglóbázza a tölgy, s mély zugással zokog a hallott gyász felett.

A jámbor falusi nép pedig a harang hívó szózatára kiáll a kapuba, tanakodva rajta: kinek harangoznak?!

Falu virágai, kutra menő, szép eladó lányok aztán lassan oda sugnak: „gyász van a faluban“ . . . „oda a szép Margit“ . . . „halva a falu anyyala“ . . .

Komoly megdöbbenéssel veszik tudomásul a

hihetetlen hírt s vallásos megnyugvással betérve tűzhelyeikhez, halk imádság között így vigasztalódnak: így volt elvégezve . . . így volt megírva a csillagokban! . . .

Tehát ők már tudják: kinek harangoznak?! . . . Jertek, menjünk mi is; kérdezzük meg a szellő sirását . . . hallgassuk meg az erdő zugását . . . az éneklő kis madár édes bus panaszát — kinek harangoznak?!

Oh' hisz' ezek tudnak a szív s lélek mély bánatának igaz hangot adni?! . . . Figyeljék meg hát, kik érteni tudják, hogy madár dalába s erdő zugásába mennyi panasz — mennyi bánat rejlik!!

„Volt egyszer — ah hiszen nem is oly régen — egy szép, szelid tündér, a ki egész szívvel szerette az erdőt. Lelke, mely soha földi vágyakat nem ismert — gyakran ide vonta. És itt, a természet ölében, künn a szent magányban, mint a virág kelyhe, megnyílt az, és itt aztán tárt könyvként lehetett olvasni belőle.

És az, kit a nagyvilág zajában, hogy ha néha megjeleni s oly szeliden komoly s zárkózottnak látták itt a lombátrák közt, ah mennyire más lett?! Lelke, mint a madár szabadon repkedett s ártatlan kis szíve a csalogány fájó panaszára hevesen dobogott. Majd költői lelke a gondolat szárnyán messze-messze szállott, hol egészen mások az emberek . . . hol a lélek nem hazudtolja meg, a mit az beszél . . . hol a virágok szüzi illata még nincs megmérgezve . . . hol a szívek az igaz szerelem egész fenségével és költészetével tudnak még szeretni! . . .

Ilyen világról, ily eszményképekről álmódzott ő itt, mert hisz' ilyen világra volt az égtől teremtve.

És miután azt itt fel nem lelte, visszahívta magához őt az ég s bucsuzóra annak harangoznak! . . .

Nem szólhatott tovább az öreg, vén erdő, mély zugással elkezdte siratni elvesztett tündérért, gyönyörű halottját! . . .

A vén erdő után a Szellő panaszoit: „Szárnyaimra veszlek benneteket s jertek velem e sötét erdőből vissza a faluba.

Látjátok ott a fehér házikók közt azt a barátságos kinézésű, szerény uri-lakot, hőszin tornácaival s virággal telített nagy ablakaival. Előtte egy kis kert s ha megjő a tavasz, telestele gyöngyvirág és nemesített szép rózsa bokrokkal.

Ebbe a kis házba lépjétek be velem, én már ismerős vagyok itt. Testvérem: a játszói napsugárral mindig itt leskődünk a nyitott ablakon s gyönyörködünk az igazi családi boldogság ragyogó képében.

Aranyos beszédűtől, mit szív szól a szívnek, az igazi jószág s példátlan szivesség enyhe melegétől feldobog szívetek.

Az apa és anya figyelme egymáshoz, s a gyermeke szelid engedelme, nézzétek mily fényes tündököl. „Lelkem apám“, „lelkem anyám“, „édes leányom“: ez a megszólítás, a mely éppen azért, mivel ritka helyt hallható, jól esik lelkünknek.

És e tört liliom — ott a ravatalon — volt e kis családnak gyöngye, szeméfnye, ő volt reménységünk, legföltettebb kincse és bálványja az édes anyánk. Hej, mert tudnotok kell, hogy az édes anyának látó lelke mindent előre sejt!

Mintha érezte volna, hogy kedves leánya anyai szívének legszebbik virága, vendégként lesz nálok, kit csak azért küldött le a menny a földre, hogy hű

ságának arra, hogy a milléniumi kiállítás alkalmából nagyobb szabású sorsjátékot rendezzen. A kiállítás igazgatósága úgy egyezett meg a pénzügyminiszteriummal, hogy a milléniumi sorsjátékot olyképpen fogják szervezni, hogy ez egyszermind előkészítő kísérlet legyen az osztálysorsjáték behozatalára. A milléniumi sorsjáték, mint hírlík, 10–12 millió forint áru sorsjegyből fog állani s közel egy millió forint tiszta hasznót fog hajtani az ezredéves kiállítás céljaira. A kiállítás igazgatósága most tárgyalásokat folytat több fővárosi bankintézetekkel a sorsjáték emissziója tárgyában, de egyszermind több külföldi tőkepénzesnek és banknak ajánlatát is fontolóra veszi, mert a budapesti pénzintézetek a sorsjáték nyereségéből tulságosan nagy kvótát igényelnek a maguk részére. A pénzügyminiszterium pedig úgy óhajtja, hogy az eziránt való tárgyalások a legrövidebb idő alatt befejeztesse, hogy a sorsjegyeket legalább egy évvel a kiállítás megnyitása előtt, tehát még e nyár folyamán kibocsátani lehessen. Az ügy mai állása szerint nincs kizárva az az eset, hogy a magyar nemzet honfoglalásának ezredéves ünnepe alkalmából osztrák vagy német cégek fogják a milléniumi sorsjátékot rendezni.

* Régi interpellációk és új kabinet.

A Wekerle minisztérium lemondása után, mint tudva van, kilenc oly interpelláció maradt hátra, melyeket a képviselőházban a volt miniszterek egyikéhez-másikához, legkivált a belügyminiszterhez intéztek, de a melyekre a volt minisztérium demisszionálásáig nem kaptak választ az interpellációk. A Bánffy-kabinet tagjai nem válaszoltak a mai napig ez elintézetlen interpellációknak egyikére sem s nem is fogak ezután sem válaszolni. A mostani miniszterek ugyanis nem tekintik a kérdéses interpellációkat hozzájuk intézetteknek s csak abban az esetben hajlandók a válaszolásra, ha restanciában maradt interpellációikat megújítják a benyújtók. Ez az álláspont egyébként nem új a képviselőház előtt. Wekerle Sándor ugyanily értelemben nyilatkozott, a midőn kabinetjének megalkotása után a Szapáry minisztérium idejéből visszamaradt interpellációkra választ sürgettek a képviselőházban. A mostani kormány tehát ebben a tekintetben is csak az elődjének felfogását tette magáévá.

* **A delegációk összehívása.** A delegációkat, a közös kormányának a magyar és osztrák kormányal egyetértőleg eddig tett rendelkezései szerint, május végére, legkésőbb június elejére hívják egybe Bécsbe. A magyar országgyűlés mostani ülését korábban zárják be és csak az után rögtön megnyitandó negyedik ülészakban választják meg az új delegáció tagjait

Hírek.

Pécs, 1895. február 9.

Farsangi naptár.

febr. 13. A „Pécsi Dalárda“ estélye.
„ 14. Polgárbál a „Hétfé edelemben“
„ Altiszti bál.

képet adjon a gyermeki jószág s szülei tisztelet szent erényeiről, hogy fogalmuk legyen az Ég lakóiról és azután ismét visszaszálljon, hogy helyet készítsen számunkra a mennyben!

És ime látjátok, visszahívta őt magához az Ég. Hiába volt a szülei szívek esdeklő imája, hiába marasztották őt testvérei, a sok szép virágok, ő nem maradt tovább s most e bus harangszóra lelkét kísérel fel s bucsuszóra neki harangoznak!

Ezeket sirta el a reggeli szellő.

És most azt kérdezem: óhajtjátok tudni, mit zeng a madárdal?!
Álmodott szerelmet... édes bus keservet... ismeretlen vágyat, melytől a gyenge szív elhervad, megszakad!

— Időleges volt hát mindaz, melynek mindenki úgy örült, ki őt ismerte.

Az ajkak mosolya, haldokló kedélye végső csillogása, s az a ragyogó fény szép szeme tükrében távozó lelkének föllobbanó lángja, lealdozó nap bucsufénye volt, melynek sugarai nem adnak életet a virágnak többé!

Jóságos szíve megszűnt dobbanni — s megfagyott a mosoly beszédes ajkain, szép fehér homloka arakoszoru helyett mennyi glória!

A szülők, testvérek, s a jó rokonok, mint szomorú füzek, sötét mély bánattal hajolnak le rája, s elfojtott zokogás, lelket emésztő bu szívetrázó hangján esznek még egy utolsó szót, egy „isten hozzádot!“

De mit ér a könyár? Az a felhantolt sir ott a fehér fűrtű akácok tövében kérlelhetlen igazságot hirdet — hogy te nem vagy többé. — Mert a mit ott látunk, nem egyéb csak emlék... törött virágszirom, eltemetett remény, melyet mind a sirig hasztalan siratunk!

„ 16. Kaszinó-bál.
Hercenberger-féle Polgári-bál a Vigadóban.
„ Szabók bálja a Scholtz-féle termekben.
„ A „Mohácsi sz. jótékony nőegylet“ táncestélye
„ A bazsai kaszinó estélye.
„ 23. Önkéntes-bál.
„ A munkaképző egyesület álarcos bálja.

— **(Albrecht főherceg betegsége)** Albrecht főherceg állapota ismét rosszra fordult. A főherceg tegnapielőtt annyira jól érezte magát, hogy már a kertben sétálgatott, tegnap azonban ismét oly rosszul lett, hogy nem tudta az ágyat elhagyni. Rainer főherceg Albrecht főherceg látogatására tegnap Arcóba érkezett. A pályaudvaron Ernő főherceg fogadta. Hétfőre Jenő főherceget is odavárják. Mától fogva a főherceg állapotáról naponként adnak ki orvosi jelentést.

— **(Középkori gondolkodás.)** Romonyán a napokban elhunyt gyermekágyi lázban egy W alzer Éva nevű nő, a kinek eltemetetését az ez iránt megkeresett püspök-bogádi prépost-plébános, Rónay Sándor megtagadta abból az okból, mert „az elhunyt nő vadházasságban élt egy férfival, és csakis bűnös élete miatt mult ki oly kora halállal. Mivel pedig mint ilyen még a halotti szentségeket sem vette föl, egyházi temetést nem kaphat.“ A prépost ur logikája és elhatározása nagy fölháborodást keltett a romonyai kath hívők körében; miért is a községi bíró felelősségére az ottani tanító végezte a szerencsétlen nő temetését. A romonyaiak ez eset folytán elhatározták, hogy mindaddig nem mennek templomba, míg a prépost urat el nem helyezik tőlük. Ez iránt meg is keresték már a felettes egyházi hatóságot. Különösnek találjuk ez esetet, mely annyira ellenkezik a szeretet vallásának elveivel és tradícióival, hogy nézetünk szerint nevezett prépost ur kegyetlen, szívtelen magatartásáért megérdemelné — a deficienciát.

— **(Sikkasztó postamesternő.)** Tekál Vilma szőládi volt postamestert a kir. kuria egy évi börtönre s három évi hivatalvesztésre ítélte, mert a felek részére érkező csomagokból és utalványokból több mint 2000 frtot „elkezelte.“ A kuria ítélete tegnap érkezett le a kaposvári kir. törvényszékhez, melynek fogházában a sikkasztó postamesternő már tölti is a reá kiszabott büntetést.

— **(Bírósági tolmácsok)** Annak idején kiírta volt a pécsi törvényszék elnöke a pályázatot a pécsi kir. törvényszéknél, valamint a mohácsi járásbírósnál megüresedett német tolmácsi állásra. Az előbbire pályázott Kaufer Jenő dr. pécsi, az utóbbira Margittai Péter mohácsi ügyvéd, a kik szombaton tették le sikerrel a megkívántató tolmácsi vizsgálatot a pécsi kir. törvényszék előtt.

— **(A „Pécsi jogászsegélyző egyesület“)** tisztújító közgyűlése alkalmával elnökké: Frey Tivadar III. éves; főjegyzővé Szöllösi Gyula II. éves; aljegyzővé: Mihálffy Dénes II. éves, bizottsági taggá: Maléter István II. éves joghallgató választott. A többi tisztviselő megmaradt.

— **(Nagy bukás.)** A Fischer és Büchler féle diakovári hengermalom szombaton beszüntette fizetéseit. A cég passzívái fél millió forintba rúgnak ki. Az eszéki piacot igen érzékenyen sújtja e bukás, a mennyiben magánosoknak, de közintézeteknek is sok követelése van a hengermalomnál. Az eszéki takarékpénztár és segítőegylet követelése 40,000 frtra rug. Egyéb takarékpénztárak is érdekelve vannak, szerencsére azonban a követelés nagy részére van födözet. A budapesti piac 300,000 frnyi követelés erejéig van érdekelve a bukásban. A cég minden áron halasztást akar kieszközölni. A városban a bukás miatt igen érthető izgatottság uralkodik.

— **(Ez se megy a kaszinóbálba.)** Zavaró Dani elegáns fiatal ur: garderoberja a legki fogástalanabbul van összeállítva. Modora elegáns, a legfinomabb gigerli-poseokot képes reprodukálni; zsebkendője a legutolsó divatú parfümmel van megszagosítva. A dámáknak kedvence, a pajtások között szóvivő.

De pénze soha sincs. Mit csináljon hát, hogy elmeheessen a kaszinóbálra? Mert oda okvetlen el kell mennie, hisz foglalkozva van már a szőke kis Duncikával. Dani ur tépelődik, a körmeit rágja s mindenféle utat-módot eszel ki, csak hogy megoldhassa a nehéz valuta-kérdést.

— Hopp meg van! — kiált örömteljes arecal, — írok a Jósáknak s kérek tőle kölcsön ötven forintot.

Aztán leülve asztalához egy finom princessepapíron a következő levelet írta:

Kedves Jósám!

Nagy zavarba jutottam. Iszonyuan meg vagyok szorulva. Barátságodra apellálok, küldj kérélek azonnal ötven forintot kölcsön

Daninak,

A levelet lepecsételte, rá írta a címet: Pilula József gyógyszerész urnak Csordáson. Mikor ezzel készen volt, elszaladt a nagypostára s utolsó husz krajcárjától is megválva, a levelet ajánlottan feladta. Visszajövet vigan dörzsölte a kezét:

— Pompás gyerek vagyok; kitünően értek a hiteügyletek lebonyolításához. Eljön még az idő, mikor kérve-könyörögve fogják felajánlani számomra a pénzügyminiszteri tárcát, mert nincsen olyan összevissza bogozott csomó, amit fel ne tudnék oldani. Két nap mulva itt lesz a pénz s én boldogan fogom a keblemre szoritani az én angyali Duncimat a kaszinó bálon!

Harmadnap reggelén Dani urat a deresbajszú levélhordó költötte fel álmából.

— Ah tehát megjött, mégis csak önzetlen jóbarát a Jóska. Táviratilag fogom neki megköszönni a szívessegét!

Hanem jó kedve egy kissé megcsappant, mikor a rózsaszínű utalvány helyett egy sarga szállító levelet nyomott a kezébe a levélhordó. Talán elcsesérték a postán?

Nem. Hiszen a címzés korrekt: nagyságos Zavaró Dani urnak Pécsen.

— Mi lehet a rejtélyes csomagban? — morgogá ágyából kiugorva, — azonnal futok érte a postára.

A pósthivatalnok egy kis hosszukás papircsomagot kézbesített neki. Vizsgálja, nyomkodja; mint-ha valami liszt lenne benne?! Alig várta, hogy hazaérjen s felbontsa.

A csomagban egy névjegy volt a következő háttírával:

Hogy nagy szorultságban vagy, elhiszem; sajnálak. De ezuttal nem szolgálhatok egyébvel, mint amit itt küldök. Pá barátod

Jóska.

Mi volt hát a csomagban? . . . Két darab ötvenes, gondolják önök. Nem. Két darab valódi Mohl-féle — Seidlitzpor . . .

— **(Felelőviteli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.)** Ezen a héten a pécsi kir. tszéknél a következő ügyekben van kitűzve a felelőviteli tárgyalás: február 12-én. 1. Dr. Dulánszky Nándor — Pasztonicky Mihály ellen d. e. 9 óra, 2. Dr. Flórisz Endre — Füllinger István ellen d. 10 óra, 3. Kovács János — Marton Ferenc és társ. ellen d. e. 10 óra; — február 14-én. 1. Schwabach Zs. G. — ifj. Schmidt Vilmos ellen d. e. 9 óra, 2. Molnár Mátýásné — Járkó Ferenc ellen d. e. 10 óra, 3. Dollinger János — özv. Schlep József ellen d. e. 11 óra.

— **(Halálozások.)** Fuchs Anna életének 20 ik évében meghalt. — Lauber Györgyné, szül. Lett Anna életének 52. évében meghalt. Mindkettő temetése holnap délután fog végbemenni.

— **(Segélyezett ipariskolák.)** A pécsi iparos tanonc iskola, valamint az iparos segédeket továbbképző tanfolyam részére, a vallás- és közoktatásügyi miniszter, saját tárcája terhére, az 1894–95, iskolai évre 900 frt allami segélyt engedélyezett. A mohácsi iparos tanonciskola céljaira 600 frt, a magocsi iparos tanonc iskola céljaira pedig 200 frt segélyt engedélyezett, mint a varmegei iparalapról fizetendő évi segélyt a folyó 1894–95. iskolai évre.

— **(A sör.)** Gunaras István hetivásári alkalmatossággal a városban időzve találkozik sógorával, Koppantó Mártonnal.

— Szólnék valamit, mondja Koppantó.

— Állok elébe, feleli Gunaras.

— Szomjas volnék, sógor.

— Ördöge van kendnek, hogy eltalálta, én is az vagyok sógor.

— Igyunk hát valamit.

— De hol van korcsma?

— Ehunt e nem — látja a czigért.

Bekocoznak nagy alázatosan az egyik söresarnokba; leülnek az asztal mellé, a tarisznýából előszedik a szalonnát s abrakolnak. A pincér hirtelen ott terem s két krigli sört nyom az atyafiak elé. Azok egymásra néznek.

— Hát ez már mi? kérdezik unisonó.

— Sör, mondja rá a pincér, a legfrísőbb csapolású sör.

— No, ha az, hát igya meg maga kérem.

— Miért kérem, hüledez a pincér.

— Hát iszek tudhassa, hogy mink nem élünk az ilyenfajta itallal.

— Már hogyan tudhatnám?

Koppantó adja meg rá a választ, nyugodt csendes hangon ekként.

— Hát azért hogy nem viselünk — bugyogót.

— **(Lavina a háztetőn.)** Most, hogy az olvadás megindul, a házak tetején levő vastag hórétegek is lekivánczolnak a magasból. Ma délben a Mária utcazi Blum féle ház tetejéről zuhant le az utcára a hó s zuhanásával akkora lármát okozott, akár csak egy alpesi kisebb fajta lavina. Hogy szerencsétlenséget nem okozott, csak annak köszönhető, hogy abban a pillanatban, midőn a nagy hótest lezuhant a járdára, nem volt egy lélek se a ház előtt. Közbiztonsági szempontból ajánlatos volna, ha a főkapitány elrendelné, hogy a háztetőkön nyugodt havat az illető tulajdonosok által onnét lehányatná.

— **(A pécsi pincér-egylet)** mult évi tevékenységéről szóló kis füzetkét vettük, a melyből kitéjük, hogy az egylet készpénzből álló törzsvagyona 6011 frt 68 kr-ra rug. A mult év folyamán betegségre 51 frt 60 krt, gyógyszerre 49 frt 91 krt, az orvos tiszteletdíjára 30 frtot fordítottak. Az egyletnek 61 rendes és 17 pártoló tagja van, és elnöke Bäumler J. Gy., alelnöke Dollinger András.

— **(Nyilvános számadás és köszönet)** Az első pécsi Veterán és segélyező egyesület bálja alkalmából felülfizettek: Cseh Sauska Mária urnő 50 frt, Erreth János orsz. képviselő 4 frt 50 kr.; Bóza József 4 frt 50 kr.; id. Baka József, Baka Sándor, Horváth Mihály, ifj. Nürnbergi József 1—1 frt; Papp Nándor, Klobucsár Mihály, Póth Gábor, Dollinger András, Reeh György, Rupperecht Nándor, Rupperecht István, Ganter Ferenc, Piacsek Virgil, Schwartz Károly, Dorn Alajos, Erreth Lajos dr., Kaufner Mór dr. 50—50 krt; Nagy János 30 krt, Pischhof Ferenc 20 krt, Zwatila Vendel 10 krt. Összesen 71 frt 20 kr. Fogadják a szíves felülfizetők ez uton is az egyesület hálás köszönetét.

— **(Az országos gazdakongresszust)** Budapesten május 19—23 ig fogják megtartani, melynek sikere érdekében a III. ik országos gazdakongresszust rendező bizottsága névében, gróf Dessewffy Aurél elnök lelkes felhívást bocsátott ki „Magyarország gazdaközönségéhez.” Annál fogva, hogy az Országos magyar gazdasági egyesület a gazdák közt már is élénk és sikeres mozgalmat indított azon célból, hogy a gazdák agrárius pártta szervezkedjenek s a kongresszus is talán ép azért lett összehívva, igen valószínű, hogy a III. ik gazdakongresszuson nagyon sok gazda fog mejelelni.

— **(Lóvasár Kaposvárott.)** A somogyi megyei gazdasági egyesület március 28 án lóvasárt rendez. Az elővezetés március 27-én délután fog megtörténni, 29-én pedig katonai lóvasár lesz. A bejelentési iverk szétküldettek s kellőleg kitöltve e hó 15 ig a gazdasági egyesület titkári hivatalához küldendők, a darabonként 2 frtban megállapított bejelentési díjjal.

— **(Leszedett kabát.)** Milkovits Mihály siklósi koresmároshoz még a mult évi január 18-án betért Vasdinnyi Gyula drávaszabolcsi molnár és egy ital bort kért. A koresmáros ezt megtagadta, mondván, hogy mindaddig egy csepp bort sem ad, míg 4 frt 20 krt kitevő kontóját meg nem fizeti. A dologból feleselgetés lett, mire bejött a koresmáros felesége és ez is segített férjének a szapulásban, elmondották a molnárt mindenféle lumpnak, csak éppen becsületesnek nem. Vasdinnyi a vita hevében kivett egy csomó bankótát zsebéből, és hetykélkedve mutogatta a kerepelő koresmáros párnak, hogy „Lásd, meg tudám fizetni, de nem akarom, mert maguk olyan szemtelenek.” Koresmároséknak se kellett több, neki estek a szomjas molnárnak és mivel adóssága fejében zálogot nem akart hagyni, kihámozták felső kabátjából, azután meg kívül teremtették az ajtón. Vasdinnyi a siklósi rendőrségre szaladt, elpanaszolta esetét. Ennek folytán a karhatalom nyomban a koresmáros termett, és visszaadatták a molnár kabátját. Zsarolás vétségével terhelve állott tegnap a koresmáros a pécsi törvényszék előtt, a hol tekintetbe véve a tulságos sok enyhítő körülményt, kimondották ugyan vétkesnek, de csak 20 frt bírságban marasztalták. Milkovits uram felebbezett, de aligha meg nem bánja, mert a királyi ügyész is felebbezett a büntetés sulyosbitása végett.

— **(Szerelmes a kecskéjébe.)** A szigeti országoton levő „Kakas“ koresma udvarára nyíló kis lakást kibérelte még november 1-től fogva egy idősebb özvegy asszony, a ki azóta ottan lakozik négy malackájával és télen-nyáron tejelő kecskéjével együtt. Ebben különben még semmi különös nem volna, ha ezeket a különben is nem szobába való jószágokat annak rendje és módja szerint az ólban tartaná, hanem az asszonyság, mint egyedüli társalgóit, a konyhába és szobába helyezte el. Házigazdája panaszára, mert ezek a különben jámbor állatok penetráns szagúvá tették a lakást, úgy hogy legalább is félévi folytonos szellőztetésre lesz szüksége, a malacok és kecskék az őket megillető fasszinbe lettek elhelyezve rendőri fedezet mellett, a jó asszonyság javszéklése kíséretében, hogy hát most mi lesz ő vele, ha még kedves kecskéjével sem szabad neki naphosszat társalognia, mikor ő úgy fél az emberektől!?

— **(Rászedett paraszt.)** Nagy János ráctóttosi parasztgazdánál a napokban valami adósság miatt foglalást eszközöltek. Hogy dobra ne kerüljenek ingóságai, ma személyesen bejött, hogy összesen 39 frt 72 kr. tartozását Engler Kálmán végrehajtónál kiegyenlítse. Mig a bazar-épület sötét emeleti folyosóján a végrehajtó után keresgélt, egy ajtón talán éppen a végrehajtó ajtaján egy elegáns kinézésű urforma egyén jött ki és kérdezni találta emberünköt, hogy kit keres. Ez nagy prezepopiával előadta járásának sorát, minek utána az urforma egyén feltalálta magát és azt mondta a parasztnak, hogy jó helyen jár, csak hogy Engler ur nincs odahaza, künn jár falun valami újabb kiküldetésben.

De nem tesz semmit, hisz ő a segédje. Adja csak át nyugodtan a pénzt, hogy ne kellessék kétszer fáradnia, majd ő ad róla elismervényt. Az atyafinak se kellett kétszer mondani, át számolta a bankjegyeket, az uriember pedig bement valami 00-ás jelzésű helyre, és egy noteszből kiszakított lapra megírta az elismervényt.

— Aunnye be kicsi irás ez. Nagyobb írást kérek, legalább is olyant, mint ott adnak, a hun az igazságot mérik.

Az uri ember hajlandónak mutatkozott a jámbor atyafinak ezt a kívánságát is teljesíteni, csak hogy — ugymond — épen dolga van a törvényszéknél, jöjjön tehát vele, majd ottan átadja neki a zsiros „pecsétell“ ellátott igazságot. Emberünk szót fogad, s mint hűséges kutya cammog az elegáns uri ember után, a ki a törvényszék kapujában várakozásra szólította föl az atyafit, mondván, hogy mindjárt hozza az írást. És csakugyan úgy is lett. Leszakított a törvényszéki hirdetési tábláról egy ott lógó régebbi árverési hirdetményt, annak üresen levő közepébe beírta az elismervényt a 39 frt 72 kokról s re bene gesta, utjára bocsátotta a parasztot. Az atyafinak azonban motoszkálhatott valami fejében, mert ma délben még egyszer fölkereste Engler végrehajtót, a ki persze a legnagyobb csudálkozással jelentette ki, hogy neki nincs segédje, s bizonyosan valami jómadár becsapta az atyafit. Megszontyolodva támolygott ki a szobából az atyafi, és az utcákon kóválygott jobbra-balra, hátha találkozik „azzal az infámis“ emberrel, a ki őt olyan rutul rászedte. A Majláth-tér és Kigyó utca sarkán csakugyan felbukkant az ipse. Emberünknek sem kellett több, neki esik, galléron ragadja, hogy hát „most jüjjék maga a kapitány urhol!“ Nagy grandezzával elharitja magát az elegáns uriember az atyafi kezét, hisz ő tisztességes ember, a kivel lehet tisztességesen diskurálni. Ha csak az a kívánsága, hogy a pénzét visszakapja, ime itt van 30 frt, a többit pedig átadom, ha velem jön lakásomra; de előre megmondom, tisztességesen viselje magát és ne larmázzon. Az atyafi örömben, hogy pénzének jó részét viszontlátta, enged a szép szónak, és együtt jönnek föl az irgalmasok utcáján egész a király-utca elejéig, a hol valószínűleg a Heindlhoffer háznál, a mely tudvalevőleg átjáróval bír a Percel utcára — az elegáns uriember kerekét oldott. Eddig a história. Lapunk zártakor az atyafi Selényi biztos és Engler végrehajtó társaságában az illető szélhámós előkerítésére indultak s az atyafi erősen hiszi, hogy még ma tudni fogják, hogy ki lett legyen az illető elegáns ur. Ha elcsipik, úgy majd tudatni fogjuk mi is az olvasókkal.

— **(Új banküzlet Pécsen.)** Igen szép be rendezési bank- és váltóüzletet nyitottak a Széchenyi-téren Krausz Simon és fia, mely cég már rég óta előnyösen ismeretes nem csak a pécsi, de a fővárosi kereskedő világban is. Éppen ez oknál, valamint régebbi keletű összeköttetéseivel fogva hiszszük, hogy ez új üzlet is hozzá fog járulni a pécsi kereskedelmi és hitelviszonyok feljavulásához.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 12-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirend szerint a pénzügyi tárca költségvetése került tárgyalásra, melyet Láng Gyula előadó egész terjedelmében elfogadásra ajánlott.

Molnár József a függetlenségi párt nevében megtagadja a megszavazását s végül határozati javaslatot nyújt be, hogy úgy a miniszterek, mint a politikai államtitkárok, mint ilyenek, állásuk után nyugdíjat ne kapjanak.

Lukács László pénzügyminiszter ezután hosszabb beszédben felelt, mondván, hogy szigoruan az előbbi kormány ösvényén fog haladni; mert azt senki se fogja tagadni, hogy az előbbi kormány éppen a pénzügyi és közgazdasági téren volt a legnagyobb és legerősebb. Magáéva teszi az az egyenes adók reformját; az italméresi adóilletéket pótlék alakjában hozzá fogja csatolni a szeszadóhoz, a mi által jövőben az eljárás meg fog könnyíttetni. Kijelenti, hogy a valutarendezés semmi akadályba se ütközött és halad szépen és biztosan a maga útján.

A miniszteri nyugdíjakra vonatkozólag kényes kérdésnek tartja egy miniszternek felelni; de éppen ő az, a ki megfelelhet; mert sem akkor, mikor nemrég visszalépett az államszolgálatból, nem tartott semmiféle igényt a nyugdíjra, sem ezentul nem fog reá igényt tartani. A miniszteri és államtitkári nyugdíjakat a jogegyenlőség és demokrácia nevében fentartandóknak véli. Végezetül ajánlja a költségvetést elfogadásra.

Ugron Ákos röviden ellene van az elfogadásnak.

Bornemisza Lajos a marhasó árának leszállítást kéri, melyben már Ausztria is megelőzött bennünket.

Madarász József, valamint Pécsey Tamás

csakis azoknak a minisztereknek hajlandók megszávozni a nyugdíjat, a kik ebben a minőségben kitöltötték a törvényes időt.

Öt pernyi szünet után

Ugron Gábor a pénzügyminiszter ama kijelentésére, hogy a nyugdíjak a demokrácia követelményei, kéri, hogy miként egyeztethető össze a demokrácia követelményeivel, hogy a miniszterek fizetéséből nem vonatnak le a nyugdíj-járukek? A szeszmonopolium, nézete szerint, nem egyéb, mint maga a megtestesült szocializmus, mert az állam mindent a maga kezéhez akar kaparítani. Fejtegeti ezután a valuta-rendezés megfeneklett fonalát; szóba hozza az osztrák magyar bankot s a miniszter álláspontját a bankkal szemben jelzendőnek tartja; mert kell és szükséges, hogy Magyarország ne legyen Ausztriának csak egyszerűen piaca, hanem önálló fejlődésképes gazdasági állam, s mint ilyen, fel legyen ruházva a gazdasági önállóság attributumával: az önálló magyar jegybankkal. (Zajos helyeslés balról.)

A vitát csütörtökön folytatják, mert holnap a Ház nem tart ülést.

TÁVIRATOK.

— **Mikor a képviselő ur alszik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Serbán Miklós orsz. képviselő tegnap Brassóból jövet a vasuti kupéban ismeretséget kötött egy állítólag pozsonymegyei földbirtokossal. Hogy a hosszú ut unalmaít előljk, kártyáztak. Később elalmosodtak és lefeküdtek. De csak Serbán aludt el, az idegen szinlelte az alvást, ámbár oly erősen hortyogott, akár egy nilusi viziló. Mikor meggyőződött a képviselő szendergéséről, kilopta tárcáját. Már Kolozsvár felé robogtak, midőn Serbán felébredt s csakhamar észrevette tárcája hiányát, mert nem nyomta az oldalát. Mit tehetett egyebet, uti társát galléron csipte és átadta a kolozsvári rendőrségnek, míg ő utját vígan folytatta Budapest felé, csak hogy megkerült a pénze. Utitársát Kolozsvárról tartották.

— **Aggasztó hírek Albrecht főhercegről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Arcból jelentik, hogy a Habsburg-ház legidősebb tagja, az agg főherceg, ámbár rajta utóbb a javulás szemmel látható jelei mutatkoztak, visszaesett előbbi betegségébe, az influenzába, mely ma a tüdőjére szállott. Környezete szerfölött aggodítk. Óráról-órara nyugtalanítóbb hírek érkeznek az agg főherceg egészségi állapotáról. Wiederhofer bécsi professzor konstatalta a tüdőgyuladást, a mit igen komolyan kell venni idős embereknél. Katasztrófától tartanak.

— **Mi van a hivatalos lapban?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sok érdekes kinevezést hoz a hivatalos lap mai száma. Így: Gräzenstein Béla pénzügyminiszteri államtitkarrá történt kineveztetését; továbbá Orczy Béla bárónak országbíróvá, Andrássy Aladár grófnak főkamarrássá, Festeticz Tassziló grófnak főasztalnokká; Döry Dénes, Latinovits János és Ivánka Imrének főrendiházi tagokká történt kineveztetését. Ugyancsak a mai szám hozza Gyulai Pál kitüntetését is a vaskorona rendjellel.

— **Megkerült.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az elveszettnek hitt „Gascogne“ hajó, melyről hasábokra menő tudósításokat irtak a lapok, mint New-Yorkból kabel-sürgönyön jelentik, ma oda megérkezett.

Művészet, irodalom.

A Franklin-Társulat könyvárleszállítása ügyében naponként kérdőzködések érkeznek ez intézethez aziránt, hogy mely határidőig maradt hatályban ez az árleszállítás? A nevezett társulat most arról értesíti az irodalom kedvelő közönséget, hogy „Rendkívüli könyvárleszállítása a bolti árak felére és harmadára“ f. é. február 28-án hatályát veszti, s így március elsejével kiadványai kivétel nélkül ismét csak a rendes bolti árakon lesznek kaphatók.

Verne Gyula összes munkáinak egyedül jogositott képes magyar kiadásának 3. füzetét vettük a Franklin Társulattól Budapesten. Ez a füzet a „Rejtelmes sziget“ folytatását közli, — illusztrálva.

Az olcsó könyvtár. 61—38 számokat magában foglaló IV. sorozat tartalma a következő:

61-62 Stifter A. Brigitta. Beszély. — 63-64 Gauthier Th. A lélekcseré. Regény. — 65 Macaulay T. Byron. — 66-67 Jerrold D. Zsák M. Beszély. — 68 Eynaud. A Ferizade dala. Beszély. — 69-70 Czuczor G. népies költeményei. — 71-72 Prescott H. E. Schaffer Magdalena. Beszély. 73 Sayous E. A mongolok betörése 1241. — 74-75 Zichy Antal elbeszélései. — 76 Horatius F. A költészettről. Levél a Pisókhöz. Ford. Czuczor G. — 77-80 Flegler S. A magyar történetírás történelme. Sayous E. A magyar történelem kutforrásai. — Az olcsó könyvtár egyes sorozatai megrendelhetők minden hazai könyvkereskedés útján; a hol könyvkereskedés nincs, levelező lapon a Franklin Társulattól. Egy-egy sorozat ára bérmentes megküldéssel 2 forint. Egyes számé 10 krajcár.

NYILT-TER *)

A „Pécsi Napló“ t. riporterének.

Nagyon magas lóról tekintette a „Pécsi Napló“ tudósítója az általunk rendezett táncmulatságot, különben nem irt volna oly kicsinylő és fitymáló hangon arról a bálról, melyre mi régóta készültünk, és mely talán tisztesség és elegancia tekintetében volt olyan, a mi nem szerény pincérekhez, de talán más distingváltabb társaságnak is előnyére vált. Mi jól mulattunk, és azt hisszük, minden jelenlevő jól érezte magát azon a mulatságon, a melyet „csak“ pincérbálnak neveztünk. Hogy a „P. N.“ t. tudósítója nem jól érezte magát, hogy gunyolódik felettünk, az az ő magán pech-je. Hígyje meg, voltak ott még többen is olyan urak, mint ő.

A mi a főnök urak egyiptomi cigarettázását illeti, hát hiszen szivhatnak ők olyant, a milyen tetszik; de már abban engedjen meg a t. tudósító ur, a kiszolgálás bármelyik kávéházban, a bálnak daczára, kifogástalan volt, azt bármelyik vendég bizonyítja.

Ennyit voltunk bátor szives megszívlelés végett a t. tudósító tudomására hozni, hogy máskor legyen irántunk irgalmasabb.

Pécsset, 1895. febr. 12.

A rendezők.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget
A szerk.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

(A „Pécsi Figyelő“ távirati tudósítása.)

— Február 12-én. —

Buza készáru	6.60	Magy. nyeresémsorsj	160.50
„ tavaszra	6.55	Tiszaszabályozási köles.	147. —
„ őszre	6.87	Oszt. papíráradék	100. —
Rozs	5.56	„ arany	125.50
Arpa	6.20	„ korona	99.25
Kukoricza	6.23	1864-iki sorsjegy	20. —
Zab	6. —	Magy. vörös ker. sorsj.	11.50
Káp. repce	10.65	Osztrák	18. —
Magy. aranyáradék	124.75	Olasz	12. —
„ kolonajáradék	99.10	Bazilika-sorsjegy	2.90
Regalé-kötvény	101.25	Jószív-sorsjegy	3. —

23430 sz.

1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Jzv. Hegedüs Ignácné végrehajthatónak, [Gáspár Mihály végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Hosszu-Hetény község határában fekvő a hosszuhetényi 422 sz. betétbe felvett I 1-2 r. sz. ingatlanokra 495 frtban, a II 1-2 r. sz. alatti fekvőségekre 24 frtban és a † 1 r. sz. szőlőre 74 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi márczius hó 2. napján d e. 10 órakor Hosszu Hetény község bíró házában** meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 49 frt 50 krt. 2 forint 40 krajcárt. 7 forint 40 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. 60 t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsset, 1894. évi november hó 3. napján. A pécsi kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság.

Lukrics István

kir. ítélőtáblai bíró.

115.

Hirdetések jutányos áron
vállaltatnak fel kiadóhiva-
talunkban.

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.
Mindenhol kapható.
Fizetési módok: RUDA ES BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

COGNAC
CZUBA-DUROZIER & Co

TAIZS JÓZSEF Pécsset,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezései

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papírmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobózkodban, íróollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehéreneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

➡ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ➡